

# Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ  
Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἑπιτελείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἄλλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)  
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

### ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶς 100. Ἐξέ-  
μνην δραχ. 55. Τρίμηνον δραχ. 30.  
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια δίκαια. 50.  
Αμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑλλεν ἐν γέ-  
νει τῶν ἑλλεν κρατῶν ἀσλίτια 10.  
Ἐξέμνην καὶ Τρίμηνον ἀναλόγως

### ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
ΝΙΚΟΛΑΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

### Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρά-  
μαι ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐλοῦσπου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐρμούδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 43ος

Ἀθήναι, 24 Ὀκτωβρίου 1936

Ἔτος 58ον.—Ἀριθ. 47

## Η ΜΙΚΡΗ ΡΩΣΙΔΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ JEAN ROSMER

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

Ἡ Κάτια καταταραχμένη, ἔσκυβε τὸ κεφάλι κι' ἐσφιγγε τὰ χέρια τῆς μὲ ἀπελπισία.

— Ναι, ἔκανε στὸ τέλος, βρίσκον-  
τας πάλι τὸ θάρρος τῆς καὶ τὴν ὑπερ-  
ρηφάνειά τῆς. Ἐγὼ ἤμουν. Δὲν μπο-  
ροῦσα νὰ κάνω ἄλλοιῶς. Κι' ὅμως  
δὲν ἔκανα τίποτε κακὸ. Στὸ ὀρθίζο-  
μαι, Πάτριε.

Ὁ Πάτριε κούνησε μὲ δυσπιστία τὸ κεφάλι του.

— Σὲ ἱκετεύω, πιστοφῆ με! Δὲν  
θὰ σοῦ λεγα φέμματα. Βγήκα ἀπὸ τὴν  
κάμαρά μου μόνο καὶ μόνο γιὰ...

Ἐκοψε τὴ φράση τῆς προτοῦ νὰ  
τὴν τελειώσῃ. Ἄχ, ἀν ὁ Πάτριε δὲν  
ἦταν Ἀγγλος πόσο πρόθυμα θὰ τοῦ  
ἐμπιστευόταν τὸ βαρὺ μυστικὸ τῆς!

— Γιατί δὲν ἀποτελειώνεις; Εἴ-  
ναι κακὸ;

— Ὅχι.

— Δοκίμῳ πῆς μου το.

Ἄν δὲν μου τὸ πῆς, εἴ-  
μαι ὑποχρεωμένος νὰ εἰ-  
δοποιήσω τὸν πατέρα μου

Τὸ κοριτσάκι ἔνωσε τὰ  
χέρια του παρακλητικὰ.

— Ὅχι, ὄχι, γιὰ ὄνο-  
μα τοῦ Θεοῦ!

— Δοκίμῳ γιατί; Δὲν  
μου ἔχεις ἐμπιστοσύνη; Ἐνα σιδερένιο χεῖρ νὰ τὴν κιάνη ἀπὸ τὸ μπράτσο». (Σελ. 477, στ. α')

Ἐγὼ σοῦ ἔχω. Κι' ἂν  
εἶναι κάτι ποδ πρέπει νὰ τὸ κρατήσω  
μυστικὸ, δὲν θὰ μιλήσω, νὰ εἶσαι βε-  
βαία.

— Εἶσαι πολὺ καλὸς, ἔκανε ἡ Κά-  
τια μὲ ἀπόγνωσιν. Ἄλλὰ δὲν μπορῶ  
νὰ πῶ τίποτε.

— Κι' ὅμως πρέπει νὰ ξέρω γιατί  
βγήκες στὸν κήπο αὐτὴ τὴν ὥρα. Σὲ  
εἶδα ν' ἀπλώνεις τὸ χεῖρ σου ἀνάμε-  
σα ἀπ' τὰ κάγκελα καὶ νὰ παίρνεις  
κάτι.

Ἡ Κάτια ἔγινε κατακόκκινη καὶ  
ἔβαλε μιά πνιγμένη φωνή. Ἐπεχει-  
ρησε νὰ φύγῃ, ἀλλὰ ὁ Πάτριε τὴν ἔ-  
πιασε ἀπ' τὸ χεῖρ.

— Γιὰ τελευταία φορά, Κάτια, σὲ  
ἐξορκίζω νὰ παντήσῃς. Ἄν δὲν θέλῃς  
νὰ με φέρῃς στὴν  
ἀνάγκη νὰ τὰ  
μαρτυρήσω στὸν  
πατέρα μου, πρέ-  
πει νὰ μοῦ τὰ φα-  
νερῶσῃς ἄλλα.



— Δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ. Μοῦ  
εἶναι ἀπαγορευμένο.

— Ἀπὸ ποιόν;

Ἡ Κάτια ἔσκυψε τὸ κεφάλι τῆς  
χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἀπὸ τὸν πατέρα σου;

— Ναι.

— Σοῦ ἔδωσαν κανένα γράμμα ἀπ'  
αὐτόν; Ἡ γι' αὐτόν;

— Ὅχι γι' αὐτόν, ἀφῆσε ἡ Κάτια  
νὰ τῆς ξεφύγῃ.

— Γιὰ ποιὸν λοιπόν; ἔκανε κατὰ-  
πληκτος ὁ Πάτριε. Παιδὲς τοῖμα νὰ  
χρησιμοποιοῦσῃ γιὰ μιά τέτοια σκο-  
τεινὴ ὑπόθεσις ἓνα μικρὸ κοριτσάκι;  
Ὅποιος τὸ κάνει εἶναι ἀναγδρος.

Τὰ μάτια του πετοῦσαν σπίθες.

— Ἄν ξαναγίνῃ κι' ἄλλη φορά  
αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, θὰ ἔχουν νὰ κάνουν  
μαζί μου! Καὶ θὰ ἴδωσιν!

Ἡ Κάτια ἔγινε κατάχλωμη. Ὁ  
Πάτριε θὰ τὰ διηγόταν  
ἄλλα στὸν πτετέρα του, θὰ  
γίνονταν ἀνακρίσεις, ὁ  
γουνός τῆς καὶ ὁ Βερε-  
ζίνας θὰ πηγύζονταν χαμέ-  
νοι. Μπροστὰ σὲ μιά τέ-  
τοια πιθανότητα πῆρε  
τὴν ἀπέφασή τῆς.

— Ἄν σοῦ τὰ πῶ ἄλλα,  
εἶπε, μοῦ δίνεις τὸ λόγο  
σου πὼς δὲν θὰ φανερώ-  
σῃς σὲ κανένα τίποτε;

— Καὶ βέβαια. Τὸν ἔ-  
χεις.

— Δοκίμῳ ἄκουσε καὶ  
πρόσεχε γιατί εἶναι πολὺ  
σοβαρὸ. Οὐλογένεια δὲν  
ἔχω. Αὐτὸς ποῦ εἶδες  
στὸ καράβι δὲν εἶναι ὁ  
πατέρας μου, εἶναι ὁ κη-  
δεμὸν μου, ὁ συγταγμα-  
τάρχης Μοντάργκ, ὑπα-  
πιστοτῆς τοῦ Ναπολέον-  
τος. Κατὰ διαταγὴν του  
πῆγα στὸν λαχανόκηπο  
καὶ πῆρα τὸ γράμμα.

— Μὰ γιατί μιά τέ-  
τοιαν ὄρα καὶ μὲ τὴν μυστικότητα;

— Γιατί τὸ γράμμα δὲν εἶναι γιὰ  
μένα. Εἶναι... εἶναι γιὰ τὸν Αὐτο-  
κράτορα.

— Γιὰ τὸν Ναπολέοντα! ἔκανε  
κατάπληκτος ὁ Πάτριε. Γιὰ τὸν Βο-  
ναπάρτη!

— Σοῦτ! Μὴ φωνάζεις. Ἦταν ἓ-  
να γράμμα τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης.  
Δὲν μπορούσε νὰ τὸ λάβῃ ἄλλοιῶς.  
Καὶ τώρα, συνέχισε, βλέποντας τὸν



### ΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΝΤΙΦΕΡ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —  
 Τα τρία αυτά «ναί» έπεσαν από το στόμα του παπα σά σφυροκοπήματα, τ' ένα δυνατότερο από τ' άλλο.  
 — Λοιπόν, εξακολούθησε ο Ζυχέλ, ο καπετάν-Αντιφέρ κι' ο κύριος Ζαμπουκό εν' έδω μπροστά σας και περιμένουν να τ' ους ανακοινώσετε τ' ο γράμμα του παπα, για να πάνε άμέσως να βρούν τ' ο νησάκι Νο 3. Θέλετε;  
 Ολομα πώς κρατιόταν στή θέση του ο Αντιφέρ, πού ποτε τ' ο αίμα του ανέβαινε σ' ο κεφάλι και γινόταν κατκόκκινος, πότε ξαναγύριζε στήν καρδιά και γινόταν κατ' ο χλωμός.  
 — Κι' άμα φθάσετε σ' ο νησάκι πού βρίσκεται ο θησαυρός, τί θά κάμετε; ρώτησε ο παπάς.  
 — Θά τ' ον ξεθάψουμε, διάβουλε! φώναξε ο Αντιφέρ.  
 — Κι' άμα τ' ον ξεθάψετε;  
 — Θά τ' ον μοιράσουμε σ' ο τρία.  
 — Και τί θά τ' ο κάμετε τ' ο μερίδια σας;  
 — Ο, τι θέλουμε, κύριε αιδεσιμώτατε!  
 — Με άλλους λόγους, φώναξε ο παπάς με ιερή αγανάκτηση, θά με-

### ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ



Ένα ηλιόλουστο πρωί, σ' ο Ζωολογικό Κήπο του Παρισιού, αυτή ή καμηλοπάρδαλις έφρχινε σ' οια γαϊδάρον! Φωτογραφία. Άνεκρινόθη από τ' ον Νάρκισσον

ταχειρισθήτε αυτών τ' ον πλοστο για να ίκανοποιήσετε τ' ο ενοτικτά σας, τίς όρέξεις σας, τ' ο πάθη σας, και να δ' οξήσετε τ' ον αριθμό τ' ον άμαρτωλών επί τ' ος γης!  
 — Επιτρέπετε; Έκαμε δειλά ο Ζαμπουκό.  
 — Όχι! δέν επιτρέπω τίποτα! Να μου άπαντήσετε μόνο σ' ο αυτή τ' ον έρώτηση: Άν ο θησαυρός περιέλλθη σ' ο χέρια σας, όπόσχεσθε να τ' ον εκμηδενίσετε;  
 — Καθένας θά μεταχειρισθ' ο τ' ο μερίδιό του όπως ταύ άρέσει, άποκρίθηγε άόριστα ο τραπεζίτης.  
 Ο Αντιφέρ ξέσπασε:  
 — Μά ξέρετε, κύριε αιδεσιμώτατε, τ' ον άξια αυτου τ' ο θησαυρου;  
 — Μοσ είναι άδιάφορο!  
 — Έκατό έκατομμύρια φράγκα!  
 Και τ' ο τρίτο, δηλαδή τριαντακάρια έκατομμύρια, θά είναι δικά σας!  
 Ο παπάς σήκωσε τ' ος ώμους του.  
 Ο Αντιφέρ, εξακολούθησε:  
 — Τ' ο ξέρετε, κύριε αιδεσιμώτατε, π' ος είσθε όποχρεωμένος να μάς κάμετε τ' ον άνακοίνωση πού σ' ος επιβάλλει μιά διαθήκη;  
 — Αλήθεια;  
 — Μάλιστα! Τ' ο ξέρετε π' ος άν άρνηθείτε, μπορούμε να σ' ος καταγγείλουμε σ' ο τ' ο δικαιοσύνη και να σ' ος άναγκάσουμε δικαστικώς να κάμετε τ' ο χρέος σας;  
 — Δέν άναγνωρίζω κανένα τέτοιο χρέος! Τίποτα δέν θά μπορούσ' ο να με άναγκάσ' ο. Θά μείνω πιστός σ' ος άρχές μου και θά κάμω τ' ο χρέος μου πραγματικώς, πού σ' ο αυτή τ' ον περίπτωση, είναι να έμποδίσω αυτά τ' ο έκατό έκατομμύρια να πολυθών σ' ον κόσμο και να φέρουν κατατροφές! Μά είναι δυνατό να π' ορηθ' ο τ' ο Τρυκόμελ τίς άρχές του, τίς ιδέες του; Τί θά έλεγαν οί πιστοί τ' ος Έλευθέρης Σκωτικ' ος Έκκλησίας; Νά με καταγγείλετε, κύριοι! Άς πάω και σ' ουλακή. Δέν με μέλει!  
 Νά πομ' ο τ' ον αλήθεια, ο φτωχός αυτός παπάς, πού θυλάζε σ' ος άρχές του τριαντακάρια έκατομμύρια, είχε μεγαλειό. Ο Ζυχέλ τ' ο έβλεπε και τ' ο έθαύμαζε. Μά πού να τ' ο ιδ' ο κι' ο Αντιφέρ! Η άρνηση τ' ον είχε κάνει έξω-φρενών.  
 — Αυτά δέν τόκούω έγώ! φώναξε άγρια. Και σ' ος ρωτώ για τελευταία φορά: Ναι ή όχι;  
 — Όχι!  
 — Τότε λοιπόν, αυτό τ' ο γράμμα θά τ' ο βρω και θά τ' ο πάρω μόνος

μου!... Θά σοσ δείξω έγώ με ποιόν έχεις να κάν' ος, κλέφτη, κακούργη!  
 Κι' όρμησε σ' ο πρόχροντας δεξιά κι' άριστερά, για να ψάξ' ο σ' ον κάμαρα και να βρ' ο τ' ο γράμμα. Ο Ζυχέλ κι' ο Ζαμπουκό πολεμούσαν να τ' ον κρατήσουν. Π' ο φύχραιμοι αυτοί, καταλάβαιναν π' ος ένα τέτοιο κίνημα μπορούσε να έχ' ο πολλ' ο κακές συνέπειες για άλλους. Άλλά ο Αντιφέρ έκανε σ' ο δαιμονισμένος. Κι' ο τ' ο παπάς κοίταζε αυτή τ' ον πάλη, τραβηγμένος σ' ο μιάν άκρη, με τ' ο μεγαλύτερη άπάθεια. Μιά στιγμή σήκωσε τ' ο φωνή του:  
 — Αφήστε τον, είπε, ός ψάξ' ο. Μόνο γράμμα δέν θά βρ' ο έδω-μέσα!  
 — Τ' ο έχετε άλλου; ρώτησε ο Ζαμπουκό, άφίνοντας τ' ον Αντιφέρ, πού είχε σταθει κι' ο αυτός για να κάουση.  
 — Δέν τ' ο έχω πουθενά!  
 — Μά τί τ' ο κάματε;  
 — Τ' ο έκασ' ο!  
 Ήταν αλήθεια. Για να μ' ον όποκόψη σ' ον πειρασμό και κάμ' ο ποτ' ο χρήση τ' ο γράμματος εκείνου πού μπορούσε να τ' ο δώσ' ο έκατομμύρια, ο αιδεσιμώτατος Τρυκόμελ, ο πουριτανός, τ' ο είχε κάψει π' ο πολλοσ!  
 Έ, αυτή τ' ο φορά, οδρλιάζοντας, βρίζοντας και βλαστήμώντας, ο Αντιφέρ όρμησε να πνίξ' ο τ' ον άθλιο, τ' ον κλέφτη, τ' ον κακούργο. Ο Ζυχέλ κι' ο Ζαμπουκό έβαλεν όλη τους τ' ο δύναμη για να έμποδίσουν τ' ον μαινόμενο. Και με πολλ' ον κόπο κατάφεραν να τ' ον βγάλουν από τ' ον κάμαρα και να τ' ον καταβάσουν τίς σκάλες...  
 Και γύρισαν—όχι και τόσο κανονικά αυτή τ' ο φορά—σ' ο ξενοδοχείο τους, εν' ο τ' ο Τρυκόμελ προσευχόταν, εδ' οχαριστώντας τ' ο θεό, πού τ' ον έκαμε όργανο τ' ος σωτηρίας αυτών τ' ον δυστυχισμένων ανθρώπων...  
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'  
 "Όπου ο άναγνώστης μαθαίνει με τί θαυμάσιο τρόπο έμαθε ο Αντιφέρ εκάστο πού ήθελε.  
 Μιά τόσο μεγάλη συγκίνηση ο Αντιφέρ δέν μπόρεσε να τ' ο βαστάξ' ο. Κακώς έχοντας έφθασε σ' ο ξενοδοχείο, όπου οί σύντροφοί του άναγκάστηκαν να τ' ον κρεβδαιώσουν και να φωνάξουν γιατ' ο. Είχε μεγάλο πυρετό με παραληρήματα και με παραφορές. Ηθελε να όρμησ' ο, να τρέξ' ο, να βρ' ο τ' ον παπά, να τ' ον πνίξ' ο, να τ' ον κομμικιάσ' ο. Με μεγάλο κόπο τ' ον έπικαν' ο και τ' ον ξανάβαζαν σ' ο κρεβάτι οί δικοί του. Κι' ο γιατ' ος φοβόταν για τ' ο λογικό του. Πραγματικώς, αυτή τ' ο φορά, ο δυστυχισμέ-

νος κινδύνευε να τ' ο χάσ' ο για πάντα.  
 Βήμα δέν έκαναν από κοντά του ο Ζιλδας κι' ο Ζυχέλ έλημέρα. Τ' ο νόχτα τ' ον φύλαγε πότε ο ένας πότε ο άλλος. Κι' ο όταν τ' ο έρχόταν καμιά κρίση, ο Ζιλδας έφώναζε τ' ον Ζυχέλ ή ο Ζυχέλ τ' ον Ζιλδα. Έτσι ο πρώην μαουσιέρης δέν έλαθε καιρό να ιδ' ο ούτε τ' ο Έδιμβούργο. Κι' ο όμως είχε τόση επιθυμία να έπισκεφθ' ο τ' ο μεσαιωνικά του μνημεία, τ' ος πύργους του, τ' ο φρούριά του και προπάντων τ' ο παλάτι τ' ος Μαρίας Σταούρι!  
 Έπρεπε να ρυθισθ' ο σ' ο μνημείο του Βάλτερ Σκωτ πού φαινόταν άπ' ο τ' ο ξενοδοχείο. Και καλά άν ήταν να γιατρευθ' ο ο φίλος του, άμ άν τελείωνε τρελλός; Τί δυστυχία!  
 Αλήθεια ήθελε κρέμασμα ο παλαβός εκείνος πού πήγε να κάψ' ο ένα τόσο πολύτιμο γράμμα!  
 Έπειδ' ο δέν τ' ο χρειάζόταν ο ίδιος, ένόμισε π' ος μπορούσε να τ' ο στερήσ' ο κι' ο από τ' ος άλλους. Τί εγωισμός!  
 Κι' ο ο Μπέν-Όμάρ δέν έβγαίνε καθόλου σχεδόν άπ' ο τ' ο ξενοδοχείο. Έκλαιγε κι' ο αυτός τ' ο έκατομμύριο πού είχε χάσει. Γιατί ποιάς θά τ' ος έλεγε τώρα τ' ο πλάτος και π' ος θά π' ο γαίναιν σ' ο νησάκι Νο 3 να ξεθάψουν τ' ο θησαυρό; Μά και τί θά τραβόσε από τ' ον Σαούκ, πού αυτός έχανε τ' ο πάντα και θά ξεθύμαινε με τ' ον άτυχο συμβολαιογράφο, θεωρώντας τον υπεύθυνο άκόμα και για τ' ο κάψιμο τ' ο γράμματος από τ' ον Τρυκόμελ! Εδ' ο τ' ος, ο Σαούκ, άμα είδε τ' ος συγκληρονόμους να γυρίζουν άπρακτοι κι' ο έμαθε άκρες-μέσες τ' ον ιστορία, βγήκε άπ' ο τ' ο ξενοδοχείο, χωρίς να π' ο σ' ον Μπέν-Όμάρ πού θά π' ο γαίνανε. Έλειψε όλη τ' ον ήμέρα, και τ' ον άλλη, και τ' ον άλλη... Άφαντος ο γραμματικώς τ' ο συμβολαιογράφου! Τί έγινε; Βλέποντας τ' ον όποθεση χαμένη, έφυγε από τ' ο Έδιμβούργο κι' ο άφησε τ' ον «προϊστάμεν' ο» του να κάμ' ο καλά; Η τ' ος έτυχε κανένα δυστύχημα; Νά πομ' ο τ' ον αλήθεια, λίγο άνησυχόσε για αυτό ο Μπέν-Όμάρ. Μακάρι να είχε γλυτώσει από

τ' ο βασανιστή του! Όσο για τ' ος άλλους, πεσμένοι με τ' ον άρρώστεια τ' ο Αντιφέρ, ούτε τ' ο πήραν καθόλου είδηση π' ος είχ' ο εξαφανισθ' ο ο ψευτο-Ναζίμ. Μόλις και μετά βίας ο Ζυχέλ κατάφερε να γράψ' ο λίγα λόγια τ' ος Ένογάτης για να τ' ος άναγγείλ' ο αυτή τ' ο φορά π' ος σ' ο λίγο θά βρισκόταν κοντά τ' ος. Άλλά ούτε για τ' ον άπίθεια τ' ο θησαυρου τ' ος έλεγε τίποτα, ούτε για τ' ον άρρώστεια τ' ο θειου τ' ος...

πολλά έπαινετικά σχόλια για τ' ον άξιο κληρικό. Μαθούτ' ομα όμως, έατώ και άόριστα, ή άξιοθαύμαστη πράξη του. Και σ' ο εόμενο κήρυγμα τ' ο π' ος τ' ος κάμους, όστε όχι μόνο ή εκκλησία πλημμύρισε, αλλά κι' ο ή μικρή πλατεία κι' ο οί όλόγουρα δρόμοι. Άνάμεσα σ' ος πολυπληθείς αυτ' ος άκροατές τ' ο αιδεσιμωτάτου Τρυκόμελ, ήταν κι' ο ένας ξένος καμμιά τριανταπενταριά χρονών με μαθρα

### ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ



Τ' ο τέσσερα αυτά κοριτσάκια είναι τετραδύμες αδελφές. — Μόλις άνομιάζουνται, Αμερικανίδες—και μοιάζουν τόσο πολύ μεταξύ τους, όστε για να τίς ξεχωρίζουν, έχει καθενιά σ' ο γυακά τ' ος κεντημένο τ' ο όνομάτ' ος τ' ος.

μαλλιά και γένεα, και με φυσιογνωμία άποκρουστική. Άγνωστο άν καταλάβαινε τ' ο γλώσσα, άκουγε όμως προσεκτικώς κι' ο άκίνητος τ' ο κήρυγμα, με τ' ο φλογερά τ' ο μάτια διαρκώς καρφωμένα σ' ον ιεροκήρυκα. Όταν τ' ο τελευταία τ' ο λόγια καλύφθηκαν από τ' ο π' ο ζωηρά χειροκροτήματα, ο ξένος, χωρίς να χειροκροτήσ' ο καθόλου, βιάσθηκε να βγ' ο έξω, σ' ο πρόχροντας με δύναμη τ' ον κόσμο, για να περιμέν' ο τ' ον αιδεσιμώτατο σ' ο περιτύλιχο. Είχε σκοπό, φαίνεται, να τ' ον συνοδεύσ' ο ως τ' ο σπίτι του, όπως και πολλοί άλλοι από τ' ος άκροατές του.  
 Γιατί εκείνο τ' ο βράδυ, ο θριαμβευτής δέν έγύρισε σ' ον κατοικία του μόνος. Χιλιάδες άθ' ορωποι τ' ον άκολούθησαν, έτοιμοι να τ' ον σηκώσουν σ' ο χέρια. Ο ξένος ήταν μαζί μ' ο αυτους. Μόνο πού δέν έφώναζε «χίπ, χίπ, εύρα!» ούτε χειροκροτούσε σ' ον τ' ος άλλους... Άπέξω από τ' ο γνωστό μας παλιό σπίτι, τ' ο πληθος εδ' ολογήθηκε από τ' ον αιδεσιμώτατο και διαλύθηκε. Ο ξένος όμως έμεινε. Άνέθηκε σ' ογα σ' ογα τ' ο στενή σκάλα, πίσω άπ' ο τ' ον παπά, κι' ο όταν αυτός μπήκε σ' ον κάμαρά του κι' ο έκλεισε τ' ον πόρτα, ο άλλος, σ' ο κεφαλόσκαλο, τραβήχθηκε σ' ο μιά σκοτεινή γωνιά και περίμενε... Τί ήθελε; τί θά έκανε;...  
 Τ' ο πρωί, οί ένοικοι άπόρησαν πού δέν είδαν τ' ον παπά να βγαίν' ο τ' ο συνηθισμένη θ' ορα. Πολλοί πού πήγαν να τ' ον έπισκεφθ' ον, χτύπησαν τ' ον πόρτα του, δέν έλαβαν άπάντηση κι' ο έφυγαν.  
 Τ' ο μεσημέρι οί ένοικοι όποπτεύ





**Τριαντάφυλλον** (να, σιγά-σιγά θά συνηθισθῶ φευδώνομο νά πάρης πιά μέ τόν καινούργιο χρόνο) **πολύ μ' εὐχαριστήσας τὸ γραμματάκι σου!** **Χαριστερόν** (εὐχαριστῶ πολύ γιὰ τὸ ἔσπαθήμε) **Ἀλέξανδρος Κ. Ἀλεξόπουλον** (ἑλαθα, εὐχαριστῶ) **Νεγκὸς** (σὲ συγχαίρω πού μπήκεις ἀπ' τοὺς πρώτους τὰ ἑλαθα ἑλα) **Εὐθυμον Σημαιοφόρον, Ἀδλίταν** κτλ. κτλ.

**Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Ὀκτωβρίου θ' ἀπαντήσω στὸ ἐρχόμενο.**

... Τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν κρατεῖτε εἰς τὰ χέρια σας καὶ εἰς τὴν τσάνκα σας.

Ἄπὸ ἀηδασίας τοῦ πρὸς τοὺς ἀγρότας κατὰ τὴν 2αν Ὀκτωβρίου.

**ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 28οῦ Διαγωνισμοῦ Ἀδελφῶν. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Δεκεμβρίου.

**541. Δεξιόγραφος**  
 Ἐνα νηοῦκι ἐδέχθηρε  
 Θεότητα, σὸ ἀγαίο,  
 — Σ' ὄλους ἄς εἶναι εὐνοϊκῆ! —  
 Κι' ἀμέσως βασιλόπουλο  
 Ἡρωϊκό, ἀγαίο,  
 Νά βγαίη βλέπομε ἀπὸ κεῖ.  
 Σεληνώτιες ὄρξων

**542. Μεταγραμματομῶς**  
 Ἀπὸ κλέφτες ἄν φοβῶσαι  
 Κλείνε με, σίγουρος νάσαι.  
 Μά μέ λάμβδα ἀντί τοῦ θήτα,  
 Ὄργανο θά γίνο, λεία.  
 Σεληνώτιες ὄρξων

**543. Δημῶδες Ἀίνιγμα**  
 Σὲ κῆπο δὲν φυκαίνεται,  
 Σὲ περιβόλι ὄχι.  
 Μά δ' κόσμος ὅλος τῶχει,  
 Πολὺ φτηνὰ κοστίζει.  
 Κι' ἄν καὶ δὲν εἶναι νόστιμο,  
 Ὅλα τὰ νοστιμίζει.

**544. Τράπεζα**  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*

Ὅριζοντίως, ἄνω πτηνὸν λάλον, κάτω γαλλικὴ ὀπιόκεια ἐν Ἀφρικῇ. Διαγωνίως, ἀριστερῶ ὄχληρόν ἔντομον, δεξιῶ βασιλίτσα μήτηρ ἡμιθέου. Καθέτως ἔξ ἀριστερῶν, μυθολογικὸν ὄν ἢ συρικτρα, χρονικὸν ἐπίρρημα, προσηφῆτης, καὶ κόλις τοῦ Πόντου πατρὸς φιλοσόφου.

- 545. Κρυπτογραφικὸν**  
 1234567890 = Πρωτεθούσα  
 23928 = Ἀντωνυμία  
 37928 = Μετωρολογικὸν  
 45828 = Πρόσινον  
 5895978 = Ἐπίθετον  
 654235 = Πόλις τῆς Ἰταλίας  
 747885 = Πόλις τῆς Ἑλλάδος  
 82845 = Διμῆν νήσου  
 95808 = Στρώνεται  
 010 = Θεά.

**546-547. Μεταμορφώσεις**  
 1.—Ἡ Σάμος διὰ 5 μεταμορφ. νὰ γίνῃ **Λεγκίς**.  
 2.—Ἡ Μήλος διὰ 6 μεταμορφ. νὰ γίνῃ **Πάτρος**.

**548. Διπλῆ Ἀκροστιχίς**  
 Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαίων ἑρμηνευτικῶν τὰ δὲ τριτὰ γράμματα ἀρχαίων ιστορικῶν:

- 1, Μουσικὸν ὄργανον· 2, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου· 3, ἄλλο μουσικὸν ὄργανον· 4, τὸν αἰσθανόμεθα τὸ θέρος· 6, Ἰωνὴ τῆς Π. Γραφῆς· 8, ὄρος τῆς Ἑλλάδος περιφρῆμον· 7, μέρος τοῦ σώματος· 8, Νῆσος τοῦ Αἰγείου.

Αἰώνιος Θρόνος  
**549. Μικτὸν**  
 αια - μτρ - αη - κικ  
 Εὐάγγελος Δ. Δημητριάδης  
**550. Γεῖφος**

οἱ			δεῖ	
οἱ	οἱ		δεῖ	δεῖ
Τ		Κώμη		μο
οἱ	οἱ		δεῖ	δεῖ
οἱ				δεῖ

Πρίγκιψ Σερβίν  
**ΛΥΣΕΙΣ**  
 τῶν Πενεμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 32

362. Μῦς-σῦς.—363. Ἀξίος-ἀξιος.—364. Κῆρος-βοσκή.—365. Ὁ κέφαλος, ἢ κεφαλή, τὸ κεφάλι.

**366. ΣΥΡΟΣ ΝΟΣΟΣ ΑΡΤ**  
 Ο Υ Ο Η Υ  
 Ν Ν Υ Σ Κ Α Ν Μ Ο  
 Ι Υ Υ Ν Α  
**Χ Α Μ Ν Ο Τ Ο Σ Α Α Σ Ο Σ**

367-369. 1, Τῷ δυστυχούντι μὴ ἐπιγέλα· 2, Μὴ ἐπιθύμει ἀλλότρια· 3, Ἐαυτοῦ κηδεταὶ ὁ προνοῶν ἀδελφοῦ.—370-374. Διὰ τοῦ Ρ: ἄρμα, ἔρμος, ῥῆμα, ἄρτος, γέρος.—375-378. Πόρος, φορός, σπόρος, Κόδος.—379. Ἡ ἀρετὴ εἶναι περιζήτητος (ἰάο, ἔτη, ἦν ε, περι ἔ τι, τος).

**ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ**

[ΑΣ' 752]  
 Στέφανε τῆς Ἀδέης, δίδου τίς δλόθερ-  
 μες εὐχῆς μου.  
**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥΜΟΡ**

[ΑΣ' 753]  
 Ἐισέρχεται εἰς τὴν κίνησον ἡ ΤΡΙΑΝ-  
 ΔΑΡΙΑ Π ἀποτελομένη ἀπὸ τοῦς:  
 Βασιλεῦ τοῦ Χιούμορ, Ἀσύλληπτου  
 καὶ Πλοίαρχου Νέμο.

[ΑΣ' 754]  
**Κατάσκοπε 38** . . . δὲν σὲ γέλασα.  
 Τίς 11 ἀκριβῶς ἀπῆγα. Μαῦρο Δια-  
 μάντι . . . εἶσαι μὰ εἰσάρσεις!!!  
**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥΜΟΡ**

[ΑΣ' 755]  
**ΔΕΞΗ ΤΩΝ ΔΡΑΚΩΝ**

**Δ Διαγωνισμῶς!** «Πόσας ἀπαντήσεις φκνιτάξθε πὸς θά λάβομε;» Προθεσμία μέχρι 20 Δεκεμβρίου. Συμμετοχὴ πεντάδρακμος. Δύο βιβλία, στοῦς δύο ποδὸ θά πετύχουν καλλίτερα. **Διευθύνσις:** Ἀνδία Κατίνα Χαρολάμπη, Μισοῦλῃ—Υψηλάντου, Πάτρος.  
 [ΑΣ' 756]

**Δ** ἀνταλλάσσομε τετραδικία. Γράψτε: Κυρία Νίνα Ζαρτίου, Φυλῆς 5 Ἀθήνας, διὰ:  
**Πουπάς, Χανουμάκι**  
 [ΑΣ' 757]

**Δ** ὄργων, κεραμίδια! . . . Δὲν λέγομαι Μακρυκώστας (διὰ πλ. βεβαίωσις), Κυρία τοῦ Ντάνουγκ, χαριτωμένους ἀπ' τὴν Κυρία τοῦ Ντάνουγκ. Σῶμφονοι!  
**Βλάσις Ἀειθαλής**

[ΑΣ' 758]  
 Στανφῶ. Τοντοίλα. **continué. I do not mind. If you want, write a letter to:** [ΑΣ' 711].  
**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥΜΟΡ**

[ΑΣ' 759]  
**Τ** ζιτζίφιόγκκ, θάλις νά ἀλληλογραφῆσομε; Δ/σις: Νικ. Κοροῦτον (διὰ Π. Ν), Ἀναργύρειον Σχολῆν, Σπέτσας.  
**Πλοίαρχος Νέμος**  
 [ΑΣ' 760]

**Δ** ιαγράφεται ἀπὸ τὸν σύλλογόν μας ἡ **Φαουστίνα!** γιὰτὶ δὲν κατόρθωσα νά ομυδασαθῆ μέ τὸ πνεῦμα τοῦ συλλόγου μας.  
**ΤΡΕΛΑΘΠΑΡΕΑ**  
 [ΑΣ' 761]

**Π** οντικῆ τῶν Δουτροπόδλων, ἀπειρα συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἀρίστη ἐπιτυχία σου στὸ Πολυτεχνεῖο.  
**Ζουζοῦ, Χανουμάκι, Ἀελλῶ, Πουπέ**  
 [ΑΣ' 762]

**Ε!** πιτωρδέλι **Κοκκινόστπερο** (Jean), νομιζεις πὸς θά γελᾶςξ ἔμένα;  
**Χιονισμένο Δενδράκι**  
 [ΑΣ' 763]

**Ο** μίγλη=(Κ. Α.) σ' ἀρέσουν οἱ ἀσπρας μπουλῶδες μέ τίς κόκκινες γραμμές; Ἀλληλογραφῶμε;  
**Νεάνις τοῦ Ἰονίου, Χιονισμένο Δενδράκι**  
 [ΑΣ' 764]

**Π** απαγαλάκι=(Α.Μ.) τί ὄρατες ποδ εἶναι οἱ μπουκλίτσες σου!!!  
**Χιονισμένο Δενδράκι, Νεάνις τοῦ Ἰονίου**  
 [ΑΣ' 765]

**Φ** αουστίνα, Γιὰ ὅσα ἄδικα λές ἐναντίον τῆς ἄλλοτε Ζουζοῦς ΣΟΥ δὲν ἔχω νά σοῦ πῶ παρὰ ἕνα . . . **νεροσιτῆ ΣΟΥ.**  
**ΠΑΣΤΑΡΧΗΣ**  
 [ΑΣ' 766]

**Χ**ιωτοτσόλα, ἄν ἡ φίλη σου **Φαουστίνα**, νομιζι ὅτι ἄδικα τὴν κατηγορήσα, ὅπως ἐξακολουθεῖ νά διαδίδῃ ἐδρῦτατα, ἄς ὑπαρασιση μονάχη τῆς τὸν ἑαυτὸν τῆς, κι' ὄχι νέχῃ ἑαίνα ὡς ὑποβολέα.  
**Πλωτάρχη**  
 [ΑΣ' 767]

**Π** αιδιά, τυλιχτήτε καλὰ σὰ φευδώνομά σας, γιὰτὶ οἱ ἀσφονίας ἔρθασον ἀπ' τὸ μακρονό τους ταξέτι οἱ **Μπερόβεν, Ἀνεμοζάλη, Θαλασσοῦνος** κι' ἐτοιμᾶζονται νά σῶς ἔσοκεπᾶσουν.  
 [ΑΣ' 768]

**Χ** αμαλῶσον! Ἐπικύκωμενος τὴν ἀποκαλύφει τοῦ **Μπερόβεν**, σὲ ἀποκαλύπτω: Εἶσαι ὁ Κωστόλας!  
**Ἀνεμοζάλη**  
 [ΑΣ' 769]

**Κ** υρία τοῦ **Ντάνουγκ, Βολῶντινο Διαβολάκι**, ἀλληλογραφῶμε; Δ/σις:  
**ΙΑΟΙΑΡΧΟΣ ΝΕΜΟΣ**  
 [ΑΣ' 759]  
 [ΑΣ' 770]

**Δ** σπῆ Καρδοῦλα, ἡ ἀλληλογραφία σου, πολὺ θά μ' εὐχαριστοῦσε. . . Δ/σις:  
**Γελασὸς Ὑπολοχαγὸς**  
 [ΑΣ' 388].  
 [ΑΣ' 771]

**Π** λανθῶνται πλάνην οἰκτρῶν οἱ πιστεύοντες ὅτι δι' οἰονδητότε λόγον . . . ἀποσῶρθην κινήσεως. Ἄς καγγῶσω!!! Ἀπησχολημένος ὄν εἰς τοιάδε, τοιάδε, καὶ τηλικαδε ἀνασχολήσεις, ὄν οὐκ ἔστιν ἀποῖς μέτρον, ἢ ἀρῆμος, ἢ ἄλλη οἰαδῆ. ππετε μονάς, ἀδυνατῶ ἱκανοποιῆσω ὄλους, ἐπιφλοκασόμενος ἀπανέλω χαρμόνα δριμύτερος. . . Καὶ τότε, φρεῖον ἦλιε καὶ στέναξον Σελήνη. . . (ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον: ὄσαι, βαβαί, παπαί, οἰαταταί, καὶ ἀλλοῖμονον καὶ τρισαλλοῖμονον! . . .)  
**Γελασὸς Ὑπολοχαγὸς**  
 Υ.Γ.—Τι ἀνθρωποι, θεῖς μου!!! . . . Δὲν μποροῦν νά καταλάβουν ὅτι **ἰδιωτέος!!!**;